3. *Всемирный саммит по информационному обществу,* URL: https://www.lawtrend.org/information-access/blog-informationaccess/vsemirnyj-sammit-po-informatsionnomu-obshhestvu-podvel-itogi-10letnej-raboty-i-predlozhil-kontseptsiyudalnejshego-razvitiya

4. Джинчарадзе Н. Г. (1997) *Інформаційна культура особи: формування та тенденції розвитку (соціально– філософський аналіз*): Дис. д-ра філос. наук: 09.00.03., К.: Київський ун-т ім. Т. Шевченка. 452 с

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА СКЛАДОВА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ МАШИНОБУДІВНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Віталій Захарченко
д.е.н., професор
Ізмаїльський державний гуманітарний університет
Юлія Байлюк
магістрант
Одеський національний політехнічний університет

З метою досягнення найбільш високого рівня економічної безпеки машинобудівного підприємства має проводити роботу щодо забезпечення максимальної безпеки традиційно виділеных базових функціональних складових його економічної безпеки: фінансової, інтелектуальної, кадрової, науково-технологічної, політико-правової, екологічної, інформаційної та конкурентної. Кожна з цих складових характеризується власним змістом, граничними значеннями і способами забезпечення безпеки. При аналізі чинників, що впливають на стан кожної функціональної складової економічної безпеки машинобудівного підприємства, виділяються внутрішні і зовнішні впливи, суб'єкти цих впливів, а також склад, стан і методи використання тих корпоративних ресурсів, які задіяні в процесі її забезпечення.

Передумовою економічного росту вітчизняної національної економіки в цілому, а також регіонів і конкретних машинобудівних підприємств виступає формування і реалізація інноваційно-інвестиційної стратегії. Фахівці роблять наголос: «Розробка стратегії інноваційно-інвестиційного розвитку регіону передбачає оцінку його можливостей по створенню інновацій по найбільш перспективним, з урахуванням світових тенденцій напрямів» [4, с. 140]. Під самою інноваційно-інвестиційною стратегією в управлінні господарюючим суб'єктом слід розуміти набір правил для прийняття рішень, якими керується суб'єкт у своїй інноваційно-інвестиційній діяльності. Під інноваційно-інвестиційною діяльністю «розуміємо діяльність по перетворенню наукових ідей, відкриттів і винаходів в інновації з визначенням і обгрунтуванням джерел фінансування та їх впровадження в практику» [4, с. 13]. Основними задачами інноваційно-інвестиційної стратегії є:

- виявлення найбільш ранніх ознак технологічного старіння продукції, що випускається і альтернативних можливостей поновлення виробництва;
- визначення зміни фаз циклу попиту на ринку з метою перегляду стратегії в умовах, що змінюються [1, с. 1027].

Економічна безпека в значній мірі залежить від інноваційно-інвестиційної політики, направлених на реалізацію державних інтересів в просуванні на ринок наукових, технологічних, організаційно-управлінських нововведень. Головною метою інноваційно-інвестиційної политики Одеської області на період до 2025 р. дослідники бачать створення розвиненої інноваційної системи регіону, що забезпечує ефективне перетворення знань в нові

конкурентоспроможні продукти і технології, як основи модернізації виробництва і побудови соціально-орієнтованої економіки, що базується на передових наукових технологічних укладах [4, с. 152]. Крім того, як зазначає Вечканов, основними індикаторами економічної безпеки комерційної організації виступають:

- динаміка виробництва;
- частка обсягів виробництва у ВВП галузі і країни в цілому;
- фактичний рівень завантаження виробничих потужностей;
- стабільність виробничого процесу;
- забезпечення власними джерелами фінансування оборотних коштів;
- простроченая дебіторська і кредиторська заборгованість;
- фондоотдача (каліталоотдача) виробництва;
- темп оновлення основних виробничих фондів;
- рівень інноваційної активності (обсяг інвестицій і нововведень) [2, с. 223-224].

У зв'язку з цим, комплекс функціональних складових системи економічної безпеки машинобудівного підприємства необхідно доповнити інноваційно-інвестиційною функціональною складовою, під якою розуміються заходи з оновлення бізнес-процесів на машинобудівному підприємстві, обумовлених науково-технічним прогресом. До завдань служби забезпечення інноваційно-інвестиційної функціональної складової слід віднести:

- визначення наявності ресурсів і їх розподіл для інноваційно-інвестиційної діяльності підприємства;
- реагування на новаторські дії конкурентів з урахуванням тенденцій розвитку галузі, в якій функціонує підприємство;
- дослідження менеджментом підприємства технологічного середовища бізнесу;
- вивчення структурних особливостей підприємств, впливаючих на характер його підприємницької поведінки;
- надання допомоги керівництву підприємства в підготовці та прийнятті управлінських рішень по реалізації підприємницьких ініціатив
- використання результатів науково-дослідних і дослідно-конструкторських розробок;
- використання методів оцінки ефективності інноваційно-інвестиційних проектів і рішень [5, с. 95-96].

Методи оцінки ефективності інноваційно-інвестиційних проектів і рішень допустимо розділити на дві групи:

по-перше, методи, засновані на дисконтованих оцінках (методи розрахунку чистої поточної вартості проекту, методи розрахунку внутрішньої норми окупності, методи визначення поточного терміну окупності інвестицій і індексу рентабельності);

по-друге, методи, засновані на поточних оцінках (методи визначення коефіцієнта ефективності інвестицій, метод розрахунку терміну окупності).

Інноваційно-інвестиційна функціональна складова в системі економічної безпеки машинобудівного підприємства в сучасних економічних умовах України має істотне значення. Ця обставина обумовлює необхідність подальшого дослідження якісних і кількісних індикаторів, що характеризують цю складову [3, с. 102-106].

Дане дослідження пройшло стробацію на ПАТ «Одескабель» у межах виконання НДР «Конкурентна розвідка в безпеко-орієнтованому управлінні інноваційно-інвестиційним розвитком підприємств стратегічного значення для національної економіки і безпеки держави» (№ ДР 0119U002005)

Література:

1. Азрилияна А. Н. (2002). *Большой экономический словарь*. М.: ИНЭ. 1280 с.

2. Вечканов Г.С. (2007). *Экономическая безопасность*. СПБ.: Питер. 348 с.
3. Захарченко В. І. (2018). *Економічна безпека і конкурентна розвідка*: навч. посібник. Одеса: Бахва. 520 с.
4. Меркулова М. М. (2019). *Інноваційно-інвестиційний клімат Українського Причорномор'я: стан і безпекоорієнтований розвиток*: кол. моногр. Рига: Baltija Publ. 308 с.
5. Слизкая В. П. (2008). *Инновационная функциональная составляющая экономической безопасности коммерческой организации*. Современные аспекты экономики. №9(134). С. 94-96.

СУЧАСНІ МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Вікторія Звєкова
к.пед.н., доцент
Ізмаїльський державний гуманітарний університет

Зміна сучасного суспільства вимагає інноваційного мислення, новаторської культурної практики, а також – якіснішого рівня освіти, спроможності до безперервного оновлення та поповнення знань, тобто спосібність вчитися та розвиватися протягом всього життя. Тому найважливішим завданням сучасної шкільної освіти розвивати компетенції саморозвитку та самоосвіти. Запровадження продуктивних технологій у навчальному процесі дає можливість успішно зливатись з суспільством, визначати та реалізувати свою життєву стратегію, бути спосібним до творчої самореалізації і свідомого життєвого вибору випускника.

Метою компетентнісно – орієнтованого навчання є створити умови для загального розвитку та саморозвитку індивіда, зміст якого варіативний та спрямований на розвиток потенціалу кожного індивіда окремо, який базується на принципах індивідуалізації та диференціації, гуманізації та взаєморозуміння, найвищою апроксимацією дидактичного матеріалу до реалій життя, принцип самостійної оцінки свого навчання. Для реалізації цього підходу використовують, як правило, проблемно-пошуковий та дослідницький метод. Формою спілкування є співробітництво, при якому педагог акцентує увагу на самосвідомості школяра.

Перевага компетентнісно – орієнтованого навчання в тому, що учень характеризується як активно-творча особистість; педагог виступає в ролі організатора навчання, консультанта, а не інформатора. В атмосфері довіри, яка панує на урочних заняттях, дає можливість реалізації та розкриття кожній особистості [1, с. 12].

Сучасна система освіти відчуває значний вплив інформаційно-комунікаційних технологій на навчально-виховний процес та на навчання молоді, в цілому. Інформаційно-комунікаційні технології стали причиною рішучих змін у освітянському просторі: з'явились освітні мережі, нові форми та засоби навчання, виникли нові педагогічні технології. Інформаційно-комунікаційні технології та способи стають все доступнішими та практичними у використанні, оскільки зберігають великий обсяг інформації, призначеної для навчання, професійної діяльності чи організації відпочинку.

Реформи освітньої сфери та потреби сучасності рекомендують учням, вчителям, педагогічним працівникам оволодіти азами ІКТ, використовувати їх за потреби, вдосконалювати свої навики та вміння. Економічно розвинені країни однією з ключових компетентностей вважають ІК-компетентність.

Сучасне інформаційне суспільство диктує нові умови, щоб вже з початкової школи навчати дітей використовувати ПК у навчальних цілях, для практичної діяльності, вміти